

Projectes

Projecte Beques

Hem rebut una vintena de cartes dels nois i noies becats de l'Institut de Camoapa. En totes elles manifesten el seu agraïment per l'ajuda rebuda des de Sant Just Solidari. Alguns estan a punt de finalitzar l'etapa de secundària i fan una valoració molt positiva del que ha representat per a ells i les seves famílies aquest suport. Alhora demanen la continuïtat del projecte per tal que es bequin nous alumnes que, com ells, es troben en una precària situació econòmica i que sense aquest ajut no podran continuar els seus estudis.

Com ens diu el jove Marlon Soza

*Y no dejaré de soñar aquí cautivo
Entre estas redes que amenazan mi futuro
Se que es posible, que hasta la luna ha llegado el ser vivo*

Projecte Ràdio

Radio Camoapa Estéreo va realitzar, els dies 22 i 23 de maig, la primera etapa del projecte d'adequació i capacitació de comunicadors i comunicadores de Camoapa. L'objectiu d'aquest projecte és formar joves provinents dels barris del municipi de Camoapa i de les zones rurals. Se'ls prepara perquè puguin redactar notícies en diversos gèneres periodístics i elaborar programes de ràdio amb diferents temàtiques. D'aquesta manera la ràdio vol arribar a tots els sectors de la població i facilitar-ne la comunicació.

Breus

El projecte d'acolliment de metges previst per a la tardor, no es podrà dur a terme per problemes personals de la metgessa de Camoapa que no li han permès viatjar a Sant Just i realitzar l'estada de tres mesos.

760 nens i nens Sahrauís han arribat a Catalunya i passaran els dos mesos d'estiu amb famílies acollidores. A la web www.todosconelsahara us podeu adherir a la campanya de suport al poble Sahrauí promoguda per diferents actors i encapçalada per Javier Bardem.

"Ya sea que podamos lograr la armonía mundial o no, no tenemos mejor alternativa que trabajar hacia esta meta"

Dalia Lama

C/ de la Creu, 73 - 08960 Sant Just Desvern

Telèfon: 93 473 65 84

Internet: www.justsolidari.cat

E-Mail: sjs@justsolidari.cat

Edita: Comissió de Publicacions

Amb el suport de: Ajuntament de Sant Just Desvern

Núm. 58

Any XIII

Juliol de 2008

2a època

Sant Just Solidari

EL BUTLLETÍ INFORMATIU DE SANT JUST SOLIDARI

Baula

Editorial

Vacances en Pau

Aquest és el nom que rep en l'actualitat el projecte d'acolliment d'infants sahrauís al qual Sant Just Solidari ha estat vinculat al llarg de molts estius. De projectes d'acolliment temporal d'infants se'n realitzen diversos i sempre se senten veus que en qüestionen la validesa. Donar accés als infants a un món ple de comoditats, oci i abundància per retornar-los al cap de poc a les dures condicions de vida del seu territori no és com donar-los un caramel i prendre'l quan comencen a assaborir-lo?

La nostra experiència ens ha fet veure que els beneficis que obtenen els nens i nenes acollits són nombrosos. La seva salut millora perquè se'ls fan revisions mèdiques i, si es detecta algun problema, se'n fa un seguiment amb el tractament oportú. Gaudeixen de poder cobrir necessitats bàsiques que no tenen cobertes habitualment, com pot ser l'accés a l'aigua, un bé molt escàs en els campaments

de refugiats sahrauís. Es produeix un aprenentatge mutu en valors de convivència, tolerància i respecte, entre la família acollidora i l'infant, degut a la riquesa que comporta el descobriment de noves cultures. Alhora, els nens i nenes aprenen un nou idioma i no oblidem que venen aquí, en el moment en què les condicions climàtiques en el seu territori són més extremes.

Aquests infants, sense ser-ne del tot conscients, són els ambaixadors del conflicte que viu el seu poble, que acostuma a ser un conflicte oblidat. Comprovar el suport que reben de fora, els dóna força per seguir lluitant i esperança per aconseguir-ne la resolució.

Des de la nostra entitat, malgrat no participar-hi actualment, volem seguir recolzant els projectes d'acolliment, perquè hem pogut comprovar durant molts anys, que els avantatges estan molt per sobre d'algunes suposades contradiccions.

Sumari

Editorial	1
Positivos. Luchando por la vida	2
Els nen soldat	3
Projectes	4
Breus	4

Zoom

- Els projectes d'acollida suposen una esperança per a molts pobles
- La SIDA a Nicaragua
- Els nens soldat, un conflicte oblidat

POSITIVOS. LUCHANDO POR LA VIDA

La "Asociación Nicaragüense de Personas Positivas Luchando por la Vida" (ANICP+VIDA) de Managua (Nicaragua), juntament amb l'ACASC (Asociació Ciudadana Anti-Sida de Catalunya), va fer una xerrada al Casal de Joves de St. Just sobre la situació de la SIDA a Nicaragua.

El reduït nombre de persones assistents no va minvar l'interès ni l'encoratjament dels ponents, Júlio Mena (director d'ANICP+VIDA) i Judith Cobeña presidenta d'ACASC

Van començar mostrant-nos un vídeo, produït per la Fundació Luciérnaga, amb la col·laboració d'ASASC i ANICP+VIDA, entre d'altres, que forma part del material de suport per difondre la situació i la problemàtica social. Amb paraules d'en Júlio, permet donar a conèixer què és el VIH i la SIDA i poder trencar el tabú d'aquesta malaltia.

Ens va explicar que la infecció actualment, es troba més localitzada a les zones frontereres entre Nicaragua i els països costaners. Malalts que, com el ponent, van contraure el virus sense saber-ho. Com el cas d'un noi, que als 14 anys va anar a lluitar a la frontera amb Hondures i va rebre una transfusió de sang, més tard es va casar i va tenir una filla que va morir als 6 anys. Va ser aleshores quan es va assabentar que ell n'era portador.

Un altra de les causes de transmissió son les freqüents violacions a noies joves, ja que sense utilitzar preservatius, contrauen fàcilment el VIH. El Júlio no va tenir cap recança a denunciar-ho i a definir com un tabú masculista el fet d'haver-se de protegir amb el preservatiu.

La situació socio-sanitària és força precària i plena de prejudicis a Nicaragua. Moltes famílies abandonen els malalts per por a ser infectades. A d'altres persones els manca una economia suficient(1) per fer front a les despeses dels medicament (els retrovirals costen 13 córdobas diàries) i no sempre, malgrat tinguin els diners per pagar-lo, el troben a les farmàcies.

La conseqüència de la desatenció mèdica provoca que pateixin, a més, "malalties oportunistes" com les diarrees, les infeccions, la tuberculosi, és a dir, malalties col·laterals, provocades per la baixa de defenses de l'organisme.

Una bona atenció mèdica sobre els efectes del virus, podria millorar la qualitat de vida dels malalts que podria ser una mica més "saludable".

A partir de l'any 1996, va sortir una nova generació de medicaments dels quals no es va poder valorar els seus efectes fins passats dos anys (1998). Actualment, en Júlio ens comenta que no es troben retrovirals de la darrera generació, i les persones que els aconsegueixen, no els poden costejar pel seu preu tant elevat en el mercat farmacèutic. Ell, concretament, ha d'anar a Guatemala i, a través de Médicos sin Fronteras, ha pogut aconseguir el que necessita per seguir vivint i seguir lluitant.

En Júlio és el director de l'Associació des de fa 7 anys. Són 42 associats que es reuneixen diàriament per treballar contra la indiferència, l'abandonament social i el sentiment de culpa. S'organitzen, també, per poder dissenyar nous programes de difusió i de prevenció, per donar a conèixer la situació actual a diferents institucions socials, educatives i sanitàries.

Un altre tema que es tracta a l'Associació, és el sentiment de dol: la pèrdua de les capacitats físiques i alhora emocionals ja que, sovint, s'amaga la malaltia per por a perdre la feina, perdre el marit, o per por a dir-ho als fills.

Finalment, ens explica que un dels aspectes més denunciats, és la poca transparència de les diferents administracions que gestionen els milers de dòlars que el Fons Mundial Internacional dóna per minvar la malaltia, o per millorar les condicions mèdiques dels malalts. Actualment, el MINSA (Ministerio Salud Nacional) publica que hi ha 1.800 afectat, i en realitat, revisant altres dades, es parla d'entre 30.000 i 40.000 afectats.

En Júlio tanca l'acte dient-nos "Desde que lucho, he vuelto a renacer, si he superado dos años y medio, puedo continuar".

¡Queremos y necesitamos ayuda!

Maria José de Molina

Nens soldat

La denominació de nen soldat s'aplica a qualsevol persona menor de 18 anys que forma part d'una força o d'un moviment armat. En l'actualitat, la xifra oficial se situa en 300.000 menors mobilitzats. Reclutar nens i nenes soldat és una pràctica habitual en molts conflictes armats, però especialment estesa en països de l'Àfrica Subsahariana com la República Democràtica del Congo, Uganda, Libèria, Costa d'Ivori; a l'Àsia a Myanmar i Sri Lanka; a Amèrica a Colòmbia.

Els motius que fan que els nens siguin reclutats per forces de combat són diversos. Sovint, la llarga durada de les guerres ha fet que s'esgotessin els adults amb edat de combatre i ha calgut recórrer als infants. En alguns casos, la guerra i la violència és la única situació amb que els nens han conviscut. Els nens soldat passen a ser una garantia de protecció per a les seves famílies i per aquest motiu són lliurats per les pròpies famílies als exèrcits combatents.

En d'altres casos, els nens hi accedeixen de forma voluntària; la desintegració de la família a causa del conflicte, la dura situació social en què es troben, i la promesa d'una vida millor amb accés a roba, menjar, diners, fa que per a alguns infants la incorporació a les milícies o als exèrcits suposi una "oportunitat" en front de la seva necessitat.

Molts nens i nenes, però, són segrestats al carrer, a l'escola, als camps de refugiats, i als propis domicilis davant la mirada impotent dels seus familiars.

Un cop reclutats, els infants són enviats a camps d'entrenament on, juntament amb els adults, reben formació i adoctrinament militar. Acostumen a obeer sense rebel·lar-se i arriben a fanatitzar-se amb la causa. En temps de guerra desenvolupen qualsevol tasca imaginable: combaten i sovint en primera línia; fan d'esquer, de missatgers, d'espies; treuen mines; carreguen armament, aigua, aliments; fan d'esclaus sexuals.

Els reclutadors obliguen els nens a cometre assassinats, violacions i abusos contra l'enemic i contra la població civil per fer-los insensibles a aquestes emocions. Ho

fan sovint sota els efectes de les drogues i de l'alcohol. De les agressions sexuals a què són sotmesos se'n deriven lesions físiques greus, embarassos i contagi de malalties de transmissió sexual, en especial la sida. Per tot això, si algun infant aconsegueix ser desmobilitzat, necessita d'un procés de rehabilitació i de reinserció important per tal de superar el trauma i les seqüeles físiques i psicològiques que arrossega.

Sortosament cada cop hi ha més consens internacional per tal de posar fi al reclutament de nens i nenes com a soldats, i aquest fet és considerat crim de guerra pel Tribunal Penal Internacional, així com una greu violació del Drets Humans, tal com es recull en la Convenció de Nacions Unides sobre els Drets de l'Infant i el Protocol Facultatiu sobre el reclutament de menors. Diferents entitats i ONG's treballen conjuntament perquè es compleixin les normes anteriors i es posi fi a la participació d'infants en conflictes armats alhora que proposen programes de desmobilització, desarmament i rehabilitació en els propis territoris de conflicte o ex-conflicte per als nens i nenes soldat.

